

ITT IS LEHET

Élni itt is lehet.
Ez is csak egy város.
Hiába, hogy közel a part,
és behallatszik az óceán
éhes szívverése.

A hajók máshova érkeznek,
ezen a szakaszon sütkérezhetnek
a sírályok, az emberek.
A dűnék homokjában kiszáradt rákok
fehér páncéljai, és ha beásol
az élők még riadtan iszkolnak el.

A város felé délutánoként viharok járnak,
a felhők mielőtt a felhőkarcolók fölé emelkednek,
még bólogatnak az óceánnak.

Nem érnek ide sosem.
Fennakadnak valahol a tornyokon,
a tömegben. Esernyőt bont,
nem vesz tudomást róluk senki sem.

A dübörgés is zümmögéssé enyhül,
elnyomják útépitések, autók, készülékek,
minden él, hiszen itt lehet,
hiába, ez is csak egy város,
a hajók kikötőkben sütkéreznek,
a partok kényelmesek,
törülközőkön fekszünk,

körben percenként húszat
dobban több ezer kilométer óceán.